

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

**Bruxelles, den 29. april 2024
(OR. en)**

**2023/0138(COD)
LEX 2336**

**PE-CONS 51/1/24
REV 1**

**ECOFIN 221
UEM 38
CODEC 554**

**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING
OM EFFEKTIV SAMORDNING AF DE ØKONOMISKE POLITIKKER
OG OM MULTILATERAL BUDGETOVERVÅGNING
SAMT OM OPHÆVELSE AF RÅDETS FORORDNING (EF) NR. 1466/97**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/...

af 29. april 2024

**om effektiv samordning af de økonomiske politikker
og om multilateral budgetovervågning
samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank¹,

efter den almindelige lovgivningsprocedure², og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 290 af 18.8.2023, s. 17.

² Europa-Parlamentets holdning af 23.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 29.4.2024.

- (1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) bevirker, at de ledende principper om stabile priser, sunde offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Stabilitets- og vækstpagten, som oprindeligt bestod af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97³ og (EF) nr. 1467/97⁴ samt Det Europæiske Råds resolution af 17. juni 1997⁵, bygger på målsætningen om sunde og holdbare offentlige finanser som et middel til at styrke forudsætningerne for prisstabilitet og en stærk, bæredygtig og inklusiv vækst understøttet af finansiell stabilitet og støtter dermed opfyldelsen af Unionens målsætninger om bæredygtig vækst og beskæftigelse.
- (3) Rammen for finanspolitisk styring indgår i det europæiske semester, som også omfatter samordning og overvågning af medlemsstaternes bredere økonomiske og beskæftigelsesmæssige politikker i overensstemmelse med artikel 121 og 148 i TEUF, herunder den europæiske søjle for sociale rettigheder, og de relaterede landespecifikke henstillinger.

³ Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 af 7. juli 1997 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 1).

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1467/97 af 7. juli 1997 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EFT L 209 af 2.8.1997, s. 6).

⁵ Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten – Amsterdam, den 17. juni 1997 (EFT C 236 af 2.8.1997, s. 1).

- (4) Det er vigtigt at inddrage nationale parlamenter, arbejdsmarkedets parter, civilsamfundsorganisationer og andre relevante interessenter i det europæiske semester for at sikre nationalt ejerskab til økonomiske politikker og finanspolitikker samt gennemsigtig og inklusiv politikudformning.
- (5) Unionens ramme for økonomisk styring bør tilpasses for bedre at tage hensyn til det forhold, at budgetstillingerne, den offentlige gæld og de økonomiske udfordringer bliver stadig mere forskelligartede, samt til de øvrige sårbarheder i medlemsstaterne. Den stærke politiske reaktion på covid-19-pandemien var yderst effektiv med hensyn til at afbøde de økonomiske og sociale konsekvenser af krisen forårsaget af pandemien, men resulterede i en kraftig stigning i gældskvoterne i den offentlige og den private sektor, hvilket understreger betydningen af at nedbringe gældskvoterne og underskuddene til et forsvarligt niveau på en gradvis, realistisk, holdbar og vækstfremmende måde, som sikrer spillerum til kontracykliske politikker og retter op på makroøkonomiske ubalancer, samtidig med at der tages behørigt hensyn til beskæftigelsesmæssige og sociale målsætninger. Samtidig bør Unionens ramme for økonomisk styring tilpasses, så den kan hjælpe med at håndtere de mellem- og langsigtede udfordringer, som Unionen står over for, såsom opnåelse af en retfærdig digital og grøn omstilling, herunder klimamålene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119⁶, sikring af energisikkerhed, støtte til åben strategisk autonomi, håndtering af demografiske ændringer, styrkelse af den sociale og økonomiske modstandsdygtighed og varig konvergens og gennemførelse af det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar, som alle kræver reformer og et vedvarende højt niveau af investeringer i de kommende år.

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 af 30. juni 2021 om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet og om ændring af forordning (EF) nr. 401/2009 og (EU) 2018/1999 ("den europæiske klimalov") (EUT L 243 af 9.7.2021, s. 1).

- (6) Unionens ramme for økonomisk styring bør fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst, og der bør derfor differentieres mellem medlemsstaterne ved at tage hensyn til deres udfordringer i forbindelse med offentlig gæld og økonomiske udfordringer og ved at give mulighed for en flerårig landespecifik finanspolitisk kurs, samtidig med at der sikres en effektiv multilateral overvågning, og princippet om ligebehandling respekteres.

- (7) Det er nødvendigt at sikre et passende niveau af offentlige investeringer for at nå hovedmålene for reformen af rammen for økonomisk styring fastsat i denne forordning og ligeledes for at tage fat på Unionens nuværende og fremtidige prioriteter. Gennemførelsen af finansieringsinstrumenter såsom fondene under samhørighedspolitikken, som i øjeblikket omfatter Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og Samhørighedsfonden oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058⁷, Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057⁸ og Fonden for Retfærdig Omstilling (FRO) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056⁹, inden for rammerne af EU-genopretningsinstrumentet oprettet ved Rådets forordning (EU) 2020/2094¹⁰ eller inden for rammerne af det europæiske instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation oprettet ved Rådets forordning (EU) 2020/672¹¹ kan give erfaringer med hensyn til at forbedre effektiviteten af investeringer og beskæftigelsespolitikker og for ethvert EU-investeringsinstrument, der vedrører Unionens fælles prioriteter.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1058 af 24. juni 2021 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Samhørighedsfonden (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 60).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1057 af 24. juni 2021 om oprettelse af Den Europæiske Socialfond Plus (ESF+) og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1296/2013 (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 21).

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1056 af 24. juni 2021 om oprettelse af Fonden for Retfærdig Omstilling (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 1).

¹⁰ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

¹¹ Rådets forordning (EU) 2020/672 af 19. maj 2020 om oprettelse af et europæisk instrument for midlertidig støtte til mindskelse af risiciene for arbejdsløshed i en nødsituation (SURE) som følge af covid-19-udbruddet (EUT L 159 af 20.5.2020, s. 1).

- (8) Den procedure for multilateral overvågning, der er fastsat i artikel 121, stk. 2, 3 og 4, og artikel 148, stk. 4, i TEUF, bør tjene til at overvåge alle aspekter af den økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling i hver medlemsstat og i Unionen som helhed. Det omfatter opdagelse af makroøkonomiske ubalancer samt forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store ubalancer, jf. henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011¹² og (EU) nr. 1176/2011¹³. Medlemsstaterne bør med henblik på overvågningen af denne økonomiske og beskæftigelsesmæssige udvikling fremlægge oplysninger i form af mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, der dækker en periode på fire eller fem år, afhængigt af den normale varighed af den pågældende medlemsstats valgperiode. Som led i sin integrerede analyse af den beskæftigelsesmæssige og sociale udvikling inden for rammerne af det europæiske semester vurderer Kommissionen risiciene for den opadgående sociale konvergens i medlemsstaterne og overvåger fremskridtene med gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder på grundlag af den sociale resultattavle og principperne i rammen for social konvergens.

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 8).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25).

- (9) Der bør fastlægges nærmere regler vedrørende indholdet, forelæggelsen, vurderingen, godkendelsen og overvågningen af nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag for at fremme sunde og holdbare offentlige finanser samt bæredygtig og inklusiv vækst i medlemsstaterne og modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer, herunder af den type, der bidrager til Unionens fælles prioriteter, og forhindre, at der opstår uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

- (10) De nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør samle den enkelte medlemsstats finanspolitik, strukturreformer og investeringer. Disse planer bør udgøre omdrejningspunktet for Unionens ramme for økonomisk styring. Hver medlemsstat bør forelægge en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der fastlægger landets finanspolitiske kurs samt prioriterede offentlige investeringer og reformer, som tilsammen sikrer en vedvarende og gradvis gældsnedbringelse samt bæredygtig og inklusiv vækst, hvorved det undgås at føre en procyklisk finanspolitik. Planerne bør også omfatte bredere reformer og investeringer, herunder vedrørende Unionens fælles prioriteter, nemlig den grønne omstilling, herunder den europæiske grønne pagt og omstillingen til klimaneutralitet senest i 2050 i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1119 og via gennemførelsen af de nationale klima- og energiplaner, der er forelagt i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999¹⁴, den digitale omstilling, herunder politikprogrammet for det digitale årti 2030 etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481¹⁵, social og økonomisk modstandsdygtighed og gennemførelsen af den europæiske søjle for sociale rettigheder, herunder de tilknyttede mål vedrørende beskæftigelse, færdigheder og fattigdomsbekæmpelse senest i 2030, energisikkerhed og opbygning af forsvarskapacitet, hvor det er relevant, herunder det strategiske kompas for sikkerhed og forsvar eller efterfølgende EU-retsakter, der er relevante for disse prioriteter. I den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241¹⁶ er operationel, bør der tages behørigt hensyn til de tilsagn, der er givet i de nationale genopretnings- og resiliensplaner, når nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag udarbejdes.

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013 (EUT L 328 af 21.12.2018, s. 1).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2022/2481 af 14. december 2022 om etablering af politikprogrammet for det digitale årti 2030 (EUT L 323 af 19.12.2022, s. 4).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- (11) Fondene under samhørighedspolitikken er også synkroniseret med det europæiske semester. For at sikre sammenhæng og, hvor det er relevant, komplementaritet bør der, når de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag udarbejdes, også tages behørigt hensyn til reformer og investeringer under disse fonde, som udgør EU-budgettets langsigtede investeringspolitik.
- (12) Forud for forelæggelsen af en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør der føres en teknisk dialog med Kommissionen for at sikre overholdelse af denne forordning. Kommissionens vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør omfatte et resumé af denne tekniske dialog. Rådet bør på grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtage en henstilling om fastsættelse af nettoudgiftskursen og, hvis det er relevant, godkende de reformer og investeringer, der ligger til grund for en eventuel forlængelse af en tilpasningsperiode.

- (13) For at forenkle Unionens finanspolitiske ramme og øge gennemsigtigheden bør en enkeltstående operationel indikator forankret i gældsholdbarhed tjene som grundlag for fastsættelse af den finanspolitiske kurs og for gennemførelse af den årlige finanspolitiske overvågning for hver medlemsstat. Denne enkeltstående operationelle indikator bør være baseret på nationalt finansierede primære nettoudgifter, dvs.: offentlige udgifter, eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen samt konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse. I overensstemmelse med de vejledende principper, som Kommissionen anvender til at klassificere transaktioner som engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger, bør disse engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger også fratrækkes i nettoudgiftsindikatoren. Denne indikator, som ikke påvirkes af de automatiske stabilisatorers virkning og andre udsving i udgifter, som ligger uden for regeringens direkte kontrol, giver spillerum til kontracyklisk makroøkonomisk stabilisering.

- (14) Som ramme for den dialog, der fører til forelæggelse af nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, bør Kommissionen meddele medlemsstater, som har en offentlig gæld, der overstiger 60 % af BNP, eller et offentligt underskud, der overstiger 3 % af BNP, jf. artikel 126, stk. 2, i TEUF sammenholdt med protokol (nr. 12) om proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og TEUF ("protokol (nr. 12)"), en referencekurs, der dækker en tilpasningsperiode på fire år med en eventuel forlængelse på op til tre år. Denne kurs bør være risikobaseret, landespecifik og forankret i gældsholdbarhed for at sikre en mere fremadskuende tilgang, der passer til både nuværende og fremtidige udfordringer.
- (15) Efter anmodning fra en medlemsstat med en offentlig gæld, der ikke overstiger 60 % af BNP, og et offentligt underskud, der ikke overstiger 3 % af BNP, bør Kommissionen meddele vejledning i form af tekniske oplysninger til den pågældende medlemsstat.
- (16) I løbet af måneden forud for den frist, hvor Kommissionen skal meddele en referencekurs eller tekniske oplysninger til en medlemsstat, bør den pågældende medlemsstat have mulighed for anmode om en teknisk udveksling med Kommissionen. Den tekniske udveksling bør give mulighed for at drøfte de seneste tilgængelige statistiske oplysninger og de økonomiske og finanspolitiske udsigter for den pågældende medlemsstat, samtidig med at der sikres ligebehandling af medlemsstaterne.

- (17) Unionens ramme for multilateral budgetovervågning er baseret på statistiske data fra Eurostat, som på Kommissionens vegne er ansvarligt for at sikre kvaliteten af finanspolitiske data, der udarbejdes i overensstemmelse med det europæiske national- og regionalregnskabssystem. Eurostat skal fastlægge en ramme for medlemsstaternes indberetning af de statistiske data om national medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, som er nødvendige for gennemførelsen af denne forordning og i øjeblikket ikke indsamles af Eurostat. Indtil rammen for indsamling og indberetning af sådanne data er fastlagt, bør medlemsstaterne have mulighed for at basere sig på skøn. Formatet, omfanget, hyppigheden og tidspunktet for medlemsstaternes indberetning af sådanne data skal fastlægges af Unionens relevante statistiske organer.
- (18) Referencekursen bør sikre, at den offentlige gæld ved udgangen af tilpasningsperioden befinder sig på en troværdigt nedadgående kurs eller forbliver på et forsvarligt niveau, selv i ugunstige scenarier. Den bør i tillæg hertil sikre, at det offentlige underskud nedbringes til og fastholdes under 3 % af BNP, samtidig med at der tages hensyn til, at medlemsstaterne kan komme til at stå over for yderligere omkostninger efter udgangen af tilpasningsperioden såsom omkostninger forbundet med en aldrende befolkning. Endelig bør den sikre overensstemmelse med den korrigerende kurs i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1467/97.

- (19) For at forbedre forudsigeligheden med hensyn til resultatet af Unionens ramme for multilateral budgetovervågning og styrke ligebehandlingen af medlemsstaterne bør referencekursen på forhånd være i overensstemmelse med en sikkerhedsforanstaltning vedrørende gældsholdbarhed. Denne sikkerhedsforanstaltning bør i udformningsfasen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag sikre, at den forventede offentlige gældskvote falder med et årligt minimumsgennemsnit. Den vil fungere som et minimumskrav for den indsats, der ligger til grund for referencekursen og nettoudgiftskursen. På grund af den særlige sammensætning af Grækenlands udestående offentlige gæld vil et betydeligt beløb for udskudte rentebetalinger forfalde i 2033. Derfor bør den dermed forbundne usædvanlige stigning i Grækenlands offentlige gælds andel af BNP ikke tages i betragtning ved anvendelsen af sikkerhedsforanstaltningen vedrørende gældsholdbarhed.
- (20) Risikobaserede krav til referencekursen forventes at være tilstrækkelige til at bringe det offentlige underskud et godt stykke under referenceværdien på 3 % af BNP. For at gøre rammen for multilateral budgetovervågning mere robust over for den usikre udvikling i makrofiskale variabler bør referencekursen imidlertid også omfatte en fælles modstandsdygtighedsmargen i forhold til referenceværdien for underskud, jf. artikel 126, stk. 2, i TEUF sammenholdt med protokol (nr. 12), eller konvergens i retning af denne referenceværdi for underskud. Denne fælles sikkerhedsforanstaltning med henblik på modstandsdygtighed bør sikre opbygning af finanspolitiske stødpuder over for ugunstige omstændigheder og chok og dermed lette gennemførelsen af kontracykliske politikker inden for rammerne af Unionens finanspolitiske ramme.

- (21) For så vidt angår de første nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør sandsynligheden for et fald i den offentlige gæld på mellemlang sigt bygge på den metode, der er beskrevet i Kommissionens Debt Sustainability Monitor 2023. En arbejdsgruppe vedrørende gældsholdbarhedsanalyse bør undersøge mulige metodeforbedringer, herunder vedrørende de underliggende antagelser. Denne arbejdsgruppe bør bestå af eksperter fra medlemsstaterne, Kommissionen og Den Europæiske Centralbank. Arbejdsgruppen bør indbyde Det Europæiske Finanspolitiske Råd og den europæiske stabilitetsmekanisme som observatører. Europa-Parlamentets kompetente udvalg bør have mulighed for at opfordre Kommissionen til at fremlægge sin metode i forbindelse med den økonomiske dialog, der er fastlagt ved denne forordning.
- (22) For at vurdere, om der ved slutningen af den fire- eller femårige gennemførelsesperiode for den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag er behov for yderligere tilpasning, bør Kommissionen revurdere situationen og foreslå en ny referencekurs, hvis medlemsstatens offentlige gæld fortsat overstiger 60 % af BNP eller dens offentlige underskud overstiger 3 % af BNP.

- (23) I hver national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør det angives, på hvilket stadium i de nationale procedurer den befinder sig, navnlig om den er blevet fremlagt for det nationale parlament, og om den er blevet godkendt af det nationale parlament. Den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag bør også indeholde oplysninger om, hvorvidt det nationale parlament har haft mulighed for at drøfte Rådets henstilling om den foregående plan og, hvis det er relevant, andre rådshenstillinger eller -afgørelser eller advarsler fra Kommissionen. Hvis der foreligger en udtalelse fra den uafhængige finanspolitiske institution, der er oprettet i overensstemmelse med Rådets direktiv 2011/85/EU¹⁷, bør den vedlægges den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der forelægges Kommissionen. Inden forelæggelsen af den anden og de efterfølgende nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør hver medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale retlige ramme gennemføre en høring af arbejdsmarkedets parter, regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og andre relevante nationale interessenter. Oplysninger om høringen af nationale parlamenter og om høringsprocessen bør indgå i den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. I betragtning af den strammere tidsplan, der er planlagt for forberedelsen af de første nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, kan medlemsstaterne at gennemføre en høring i tiden op til den med passende frister.

¹⁷ Rådets direktiv 2011/85/EU af 8. november 2011 om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L 306 af 23.11.2011, s. 41).

- (24) I tilfælde af en nyudnævnt regering bør en medlemsstat have mulighed for at forelægge Kommissionen en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. Hvis der er objektive omstændigheder, der forhindrer gennemførelsen af en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, bør en medlemsstat have mulighed for at anmode om at forelægge Kommissionen en revideret plan senest 12 måneder inden udløbet af den gældende plan.
- (25) Hvis medlemsstaterne i deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag gør antagelser, som afviger fra rammen for mellemfristede fremskrivninger af den offentlige gæld, bør de behørigt redegøre for og begrunde forskellene på en gennemsigtig måde med solide økonomiske argumenter under den tekniske dialog og i deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.
- (26) Hvis Rådet finder, at en medlemsstats reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ikke opfylder kravene i denne forordning, bør Rådet som hovedregel anbefale den oprindelige referencekurs, som Kommissionen tidligere havde meddelt, som nettoudgiftskursen.
- (27) For at muliggøre en passende interaktion mellem den fælles EU-ramme og de nationale budgetrammer bør Kommissionen udelukkende basere sin vurdering af medlemsstaternes overholdelse af deres respektive nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet på udviklingen i nettoudgifter. Medlemsstaterne bør kunne fastsætte deres nationale budgetmålsætninger ud fra en anden indikator såsom den strukturelle saldo, hvis dette er påkrævet i henhold til deres nationale budgetramme.

- (28) Kommissionen bør ved sin vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag navnlig undersøge troværdigheden af de makroøkonomiske og finanspolitiske antagelser, hvis de afviger fra dem, der ligger til grund for referencekursen. Navnlig bør gældsfremskrivningerne ved en uændret politik, som skal medtages i planen, nogenlunde svare til Kommissionens fremskrivninger.
- (29) For at sikre gennemførelsen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag bør Kommissionen og Rådet overvåge de reformer og investeringer, der indgår i planerne inden for rammerne af det europæiske semester, på grundlag af de årlige statusrapporter, som medlemsstaterne forelægger, og i overensstemmelse med artikel 121 og 148 i TEUF. Med henblik herpå bør de indgå i en økonomisk dialog med Europa-Parlamentet.
- (30) Europa-Parlamentet bør behørigt inddrages på en regelmæssig og struktureret måde i det europæiske semester for at øge gennemsigtigheden, ansvarligheden og ejerskabet i forbindelse med de beslutninger, der træffes inden for rammerne af det europæiske semester. Formanden for Rådet og Kommissionen bør regelmæssigt underrette Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning i henhold til denne forordning. De oplysninger, der skal fremlægges inden for rammerne af denne forordning, bør udarbejdes af Kommissionen og forelægges for Rådet og bør stilles til rådighed for Europa-Parlamentet uden unødigt ophold.

- (31) For at sikre en mere gradvis gældsnedbringelse kan tilpasningsperioden forlænges med højst tre år, hvis medlemsstaten understøtter sin nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag med et sæt verificerbare og tidsbestemte reformer og investeringer, der samlet set i almindelighed fremmer vækst og modstandsdygtighed, støtter finanspolitisk holdbarhed, understøtter Unionens fælles prioriteter, efterkommer relevante landespecifikke henstillinger inden for rammerne af det europæiske semester, herunder, hvor det er relevant, henstillinger udstedt som led i proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer, samt landespecifikke investeringsprioriteter, uden at føre til en nedbringelse af niveauet for nationalt finansierede offentlige investeringer i planens løbetid sammenlignet med det mellemsigtede niveau inden planens begyndelse, idet der tages hensyn til omfanget og alvoren af de landespecifikke udfordringer.
- (32) Det sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, bør være i overensstemmelse med de tilsagn, der er givet i den godkendte genopretnings- og resiliensplan for den pågældende medlemsstat, i den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten er operationel, og den partnerskabsaftale, der er indgået i henhold til den flerårige finansielle ramme. Hvis genopretnings- og resiliensplanerne omfatter ambitiøse reformer og investeringer, navnlig med hensyn til økonomisk vækst og finanspolitisk holdbarhed på mellemlang sigt, bør de anses for at opfylde kravene til forlængelse af tilpasningsperioden for de første nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.

- (33) Det sæt af reformer og investeringer, der angives i de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, bør være tilpasset til Unionens fælles prioriteter, som omfatter opnåelse af en retfærdig, grøn og digital omstilling, herunder overensstemmelse med klimamålet i forordning (EU) 2021/1119, social og økonomisk modstandsdygtighed, herunder den europæiske søjle for sociale rettigheder, energisikkerhed og om nødvendigt opbygning af forsvarskapacitet. Kommissionen bør være særlig opmærksom på disse prioriteter i sin vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Sættet af reformer og investeringer bør også være i overensstemmelse med gennemførelsen af de nationale strategier, som de pågældende medlemsstater fastlægger med henblik på at opfylde disse EU-prioriteter.
- (34) Med henblik på at fremme strategier for vækstfremmende finanspolitisk konsolidering bør der ved udformningen af efterfølgende planer behørigt tages hensyn til indvirkningen af reformer og investeringer, når de er gennemført inden for rammerne af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Der bør lægges særlig vægt på indvirkningen på finanspolitisk holdbarhed gennem fremtidige offentlige indtægter og udgifter og fremtidig potentiel vækst samt på bidraget til Unionens fælles prioriteter på grundlag af solid og datadrevet økonomisk dokumentation.
- (35) Hvis en medlemsstat ikke på tilfredsstillende vis opfylder det tidsbundne sæt af reformer og investeringer, som ligger til grund for en mere gradvis nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet, inden for den fastsatte frist, bør Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen kunne henstille, at forlængelsen af tilpasningsperioden forkortes, dvs. at den årlige tilpasningsindsats skærpes, medmindre der er objektive omstændigheder, som forhindrer gennemførelsen inden for den oprindelige frist.

- (36) Kommissionen bør oprette en kontrolkonto for hver medlemsstat med henblik på at følge konstaterede årlige og kumulative opadgående og nedadgående afvigelser i nettoudgifter i forhold til nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet. Kontrolkontoen bør ikke registrere afvigelser, så længe undtagelsesklausuler stadig er i kraft. I overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1467/97 bør Kommissionen ved udarbejdelsen af rapporten i henhold til artikel 126, stk. 3, i TEUF som relevante forhold tage hensyn til fremskridtene med gennemførelsen af reformer og investeringer, herunder navnlig politiske tiltag til at gennemføre Unionens fælles vækst- og beskæftigelsesstrategi, og tage særligt hensyn til finansielle bidrag til opfyldelse af Unionens fælles prioriteter som fastlagt i nærværende forordning.
- (37) De uafhængige finanspolitiske institutioner har bevist deres evne til at fremme finanspolitisk disciplin og styrke troværdigheden af medlemsstaternes offentlige finanser. For at øge det nationale ejerskab bør de uafhængige finanspolitiske institutioners rådgivende rolle bevares inden for Unionens reformerede ramme for økonomisk styring med henblik på gradvis at opbygge deres kapacitet.

- (38) Et fast og mere uafhængigt Europæisk Finanspolitisk Råd bør spille en mere fremtrædende rådgivende rolle inden for Unionens ramme for økonomisk styring. Det bør fortsat evaluere gennemførelsen af stabilitets- og vækstpakten, vurdere den fremtidige finanspolitiske kurs for euroområdet som helhed og rådgive Kommissionen og Rådet, samtidig med at Kommissionens rolle og beføjelser i henhold til TEU og TEUF respekteres. Dets uafhængighed og adgang til oplysninger bør forbedres. Rådet og Europa-Parlamentet bør høres i processen for udnævnelse af dets formand og medlemmerne af bestyrelsen. Udnævnelserne bør så vidt muligt sikre en passende geografisk og kønsmæssig balance.
- (39) Når Kommissionen afgiver udtalelse om det udkast til budgetplaner, der forelægges i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013¹⁸, bør den vurdere, hvorvidt udkastet til budgetplaner er i overensstemmelse med nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet i henhold til nærværende forordning.

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 473/2013 af 21. maj 2013 om fælles bestemmelser om overvågning og evaluering af udkast til budgetplaner og til sikring af korrektion af uforholdsmæssigt store underskud i medlemsstaterne i euroområdet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 11).

- (40) I tilfælde af større chok i euroområdet eller i Unionen som helhed er det nødvendigt at råde over en generel undtagelsesklausul med henblik på at imødegå et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed ved at give mulighed for en afvigelse fra nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, forudsat at en sådan afvigelse ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Udløsning og forlængelse af den generelle undtagelsesklausul skal være genstand for en henstilling fra Rådet, som Rådet bør bestræbe sig på at vedtage inden for fire uger efter en henstilling fra Kommissionen. Det Europæiske Finanspolitiske Råd bør afgive udtalelse om forlængelse af den generelle undtagelsesklausul.
- (41) Ud over den generelle undtagelsesklausul bør der også findes en landespecifik undtagelsesklausul, som giver mulighed for en afvigelse fra nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, hvis exceptionelle omstændigheder, f.eks. uforudsigelige eksterne hændelser, som ligger uden for medlemsstatens kontrol, har stor indvirkning på medlemsstatens offentlige finanser og kræver konjunkturpolitiske finanspolitiske foranstaltninger, forudsat at en sådan afvigelse ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Udløsning og forlængelse af en landespecifik undtagelsesklausul skal være genstand for en henstilling fra Rådet, som Rådet bør bestræbe sig på at vedtage inden for fire uger efter en henstilling fra Kommissionen, under hensyntagen til anmodningen fra den pågældende medlemsstat om, at den landespecifikke undtagelsesklausul udløses eller forlænges.

- (42) Denne forordning indgår i en pakke sammen med Rådets forordning (EU) 2024/...¹⁹⁺ og Rådets direktiv (EU) 2024/...²⁰⁺⁺. Disse tre retsakter (i det følgende under ét benævnt "reformen af rammen for økonomisk styring") reformerer tilsammen Unionens ramme for økonomisk styring og indarbejder indholdet af afsnit III (Finanspolitisk aftale) i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union²¹ af 2. mart 2012 ("TSSS") i EU-retten i overensstemmelse med nævnte traktats artikel 16. Reformen af rammen for økonomisk styring bygger på erfaringerne med medlemsstaternes gennemførelse af TSSS, og den bevarer således den finanspolitiske aftales mellemfristede sigte som et middel til at opnå budgetdisciplin og fremme vækst. Reformen af rammen for økonomisk styring omfatter en styrket landespecifik dimension, der skal øge det nationale ejerskab, herunder ved at bevare de uafhængige finanspolitiske institutioners rådgivende rolle, som i alt væsentligt bygger på den finanspolitiske aftales fælles principper for nationale finanspolitiske korrektionsmekanismer foreslået af Kommissionen i dens meddelelse af 20. juni 2012 i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i TSSS. Analysen af udgifter, eksklusive diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden i forbindelse med den samlede vurdering af overholdelsen, jf. den finanspolitiske aftale, er fastsat i nærværende forordning.

¹⁹ Rådets forordning (EU) 2024/... af ... om ændring af forordning (EF) nr. 1467/97 om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺ EUT: Indsæt venligst nummeret på forordningen i dokument ST 6919/24 [korrigerende del] i teksten, og indsæt nævnte forordnings dato, titel og EUT-henvisning i den tilhørende fodnote.

²⁰ Rådets direktiv (EU) 2024/... af ... om ændring af direktiv 2011/85/EU om krav til medlemsstaternes budgetmæssige rammer (EUT L, ..., ELI: ...).

⁺⁺ EUT: Indsæt venligst nummer, dato og EUT-henvisning på direktivet i dokument ST 6920/24, og udfyld den tilhørende fodnote.

²¹ https://www.consilium.europa.eu/media/20399/st00tscg26_en12.pdf.

Ligesom i den finanspolitiske aftale kan der kun under exceptionelle omstændigheder tillades afvigelser fra den mellemfristede plan i overensstemmelse med nærværende forordning og i overensstemmelse med bestemmelserne om kontrolkontoen. På samme måde som i den finanspolitiske aftale bør der, hvis der konstateres væsentlige afvigelser i den mellemfristede plan, gennemføres foranstaltninger til at korrigere disse afvigelser i løbet af en nærmere fastsat periode. Reformen af rammen for økonomisk styring styrker den finanspolitiske overvågning og håndhævelsesprocedurerne med henblik på at opfylde tilsagnet om at fremme sunde og holdbare offentlige finanser og bæredygtig og inklusiv vækst. Reformen af rammen for økonomisk styring bevarer således den finanspolitiske aftales grundlæggende målsætninger om budgetmæssig disciplin og gældsholdbarhed.

- (43) For at sikre en effektiv gennemførelse og passende overvågning af denne forordning bør Kommissionen efter at have anmodet Det Økonomiske og Finansielle Udvalg om en udtalelse give rettidig vejledning om de oplysninger, som medlemsstaterne skal fremlægge i deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og i deres årlige statusrapporter. Denne vejledning bør offentliggøres.
- (44) Multilateral overvågning bør baseres på uafhængige statistikker af høj kvalitet, der er produceret i overensstemmelse med principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009²².

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker og om ophævelse af forordning (EF, Euratom) nr. 1101/2008 om fremsendelse af fortrolige statistiske oplysninger til De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, Rådets forordning (EF) nr. 322/97 om EF-statistikker og Rådets afgørelse 89/382/EØF, Euratom om nedsættelse af et udvalg for De Europæiske Fællesskabers statistiske program (EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164).

- (45) Målene for denne forordning om at sikre effektiv samordning af de økonomiske politikker og multilateral budgetovervågning kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af samordningens og overvågningens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (46) I lyset af den eksisterende frist i stabilitets- og vækstpagten bør denne forordning som følge af dens hastende karakter træde i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Genstand og definitioner

Artikel 1

Genstand

1. Ved denne forordning fastsættes regler til at sikre en effektiv samordning af medlemsstaternes sunde økonomiske politikker, hvormed opfyldelsen af Unionens mål om bæredygtig og inklusiv vækst og beskæftigelse støttes.
2. Ved denne forordning fastsættes nærmere regler for indhold, forelæggelse, vurdering og overvågning af nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag som led i den multilaterale budgetovervågning, som Rådet og Kommissionen gennemfører for at fremme sunde og holdbare offentlige finanser, bæredygtig og inklusiv vækst og modstandsdygtighed gennem reformer og investeringer samt forhindre uforholdsmæssigt store offentlige underskud.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "landespecifik henstilling": vejledning, som Rådet årligt retter til en medlemsstat vedrørende de økonomiske, budgetmæssige og beskæftigelsesmæssige politikker samt strukturpolitikkerne i overensstemmelse med artikel 121 og 148 i TEUF

- 2) "nettoudgifter": offentlige udgifter, eksklusive renteudgifter, diskretionære foranstaltninger på indtægtssiden, udgifter til EU-programmer, der fuldt ud modsvares af indtægter fra EU-midler, nationale udgifter til medfinansiering af programmer finansieret af Unionen, konjunkturbestemte elementer af udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelse samt engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger
- 3) "referencekurs": den flerårige udvikling i nettoudgifterne, som Kommissionen meddeler for at danne ramme om dialogen med de medlemsstater, hvis offentlige gæld overstiger 60 % af bruttonationalproduktet (BNP), eller hvis offentlige underskud overstiger 3 % af BNP, ved udarbejdelsen af deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag
- 4) "tekniske oplysninger": vejledning, som Kommissionen efter anmodning meddeler medlemsstater, hvis offentlige gæld ikke overstiger 60 % af BNP, og hvis offentlige underskud ikke overstiger 3 % af BNP, inden medlemsstaterne udarbejder deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag
- 5) "nettoudgiftskurs": den flerårige udvikling i en medlemsstats nettoudgifter
- 6) "national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag": et dokument, der indeholder en medlemsstats finanspolitiske tilsagn samt reform- og investeringstilsagn, og som dækker en periode på fire eller fem år, afhængigt af den normale varighed af den pågældende medlemsstats valgperiode

- 7) "årlig statusrapport": en rapport forelagt af en medlemsstat om gennemførelsen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, herunder nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, og reformer og investeringer
- 8) "tilpasningsperiode": den periode, hvor medlemsstaten foretager finanspolitisk tilpasning; tilpasningsperioden omfatter en periode på fire år eller i tilfælde af forlængelse en periode på fire år plus en yderligere periode på op til tre år
- 9) "kontrolkonto": en optegnelse af de akkumulerede opadgående og nedadgående afvigelser i en medlemsstats konstaterede nettoudgifter fra nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet
- 10) "strukturel saldo": den konjunkturkorregerede offentlige saldo, eksklusive engangsforanstaltninger og andre midlertidige foranstaltninger
- 11) "strukturel primær saldo": den strukturelle saldo, eksklusive renteudgifter.

Kapitel II

Det europæiske semester

Artikel 3

Det europæiske semester

1. For at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske og sociale resultater foretager Rådet og Kommissionen, med inddragelse af Europa-Parlamentet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 27, multilateral overvågning inden for rammerne af det europæiske semester i overensstemmelse med målsætningerne og bestemmelserne i TEUF.
2. Den multilaterale overvågning baseres på uafhængige statistikker af høj kvalitet, der er udarbejdet i overensstemmelse med principperne i forordning (EF) nr. 223/2009.
3. Det europæiske semester indbefatter:
 - a) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker i medlemsstaterne og i Unionen i overensstemmelse med artikel 121, stk. 2, i TEUF, af de landespecifikke henstillinger og af henstillingen vedrørende den økonomiske politik i euroområdet

- b) udformning samt overvågning af gennemførelsen af de retningslinjer for beskæftigelsen, som medlemsstaterne skal tage hensyn til i overensstemmelse med artikel 148, stk. 2, i TEUF, herunder principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder, samt af de relaterede landespecifikke henstillinger. Kommissionens overvågning af gennemførelsen omfatter fremskridtene med gennemførelsen af principperne i den europæiske søjle for sociale rettigheder og dens overordnede mål via den sociale resultattavle og en ramme til at identificere risici for den sociale konvergens
- c) forelæggelse, vurdering og godkendelse af medlemsstaternes nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag samt overvågning af gennemførelsen heraf ved hjælp af de årlige statusrapporter
- d) overvågning med henblik på at forebygge og korrigere makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011.

Artikel 4

Gennemførelse af det europæiske semester

1. Hvis det på grundlag af en vurdering i henhold til denne forordning af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, de årlige statusrapporter og den socioøkonomiske situation i medlemsstaterne viser sig nødvendigt, retter Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen henstillinger til medlemsstaterne og gør uindskrænket brug af de retlige instrumenter, der er fastsat i artikel 121 og 148 i TEUF og hermed forbunden afledt ret.

2. Medlemsstaterne tager behørigt hensyn til de overordnede retningslinjer for deres økonomiske politikker og henstillingerne og retningslinjerne for beskæftigelsen som omhandlet i henholdsvis artikel 3, stk. 3, litra a) og b), inden de træffer centrale beslutninger om udviklingen i deres økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige, strukturelle og budgetmæssige politikker. Kommissionen overvåger fremskridtene.
3. Hvis en medlemsstat ikke handler i overensstemmelse med de i stk. 2 omhandlede retningslinjer og henstillinger, kan det føre til:
 - a) yderligere henstillinger
 - b) en advarsel fra Kommissionen eller en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF
 - c) foranstaltninger i henhold til denne forordning, forordning (EF) nr. 1467/97 eller forordning (EU) nr. 1176/2011.

Kapitel III

Referencekurs

Artikel 5 *Referencekurs*

Hvis den offentlige gæld overstiger 60 % af BNP, eller det offentlige underskud overstiger 3 % af BNP, meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en referencekurs for nettoudgifterne, der dækker en tilpasningsperiode på fire år og en eventuel forlængelse heraf med op til tre år i henhold til artikel 14.

Artikel 6 *Risikobaserede krav til referencekursen*

Referencekursen skal være risikobaseret, differentieres for hver medlemsstat og sikre, at:

- a) den forventede offentlige gældskvote senest ved udgangen af tilpasningsperioden, forudsat at der ikke træffes yderligere budgetforanstaltninger, bringes eller forbliver på en troværdig nedadgående kurs eller fastholdes på et forsvarligt niveau under 60 % af BNP på mellemlang sigt
- b) det forventede offentlige underskud bringes ned under 3 % af BNP i tilpasningsperioden og fastholdes under denne referenceværdi på mellemlang sigt, forudsat at der ikke træffes yderligere budgetforanstaltninger

- c) den finanspolitiske tilpasningsindsats i den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, som hovedregel er lineær og mindst er proportional med den samlede indsats i hele tilpasningsperioden, og
- d) der er overensstemmelse med den korrigerende kurs, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1467/97, hvor det er relevant.

Artikel 7

Sikkerhedsforanstaltning vedrørende gældsholdbarhed

1. Referencekursen skal sikre, at den forventede offentlige gælds andel af BNP falder med et årligt minimumsgennemsnitsbeløb på:
 - a) 1 procentpoint af BNP, så længe den offentlige gælds andel af BNP overstiger 90 %
 - b) 0,5 procentpoint af BNP, så længe den offentlige gælds andel af BNP forbliver mellem 60 % og 90 %.
2. Det gennemsnitlige fald omhandlet i denne artikels stk. 1 beregnes fra året før begyndelsen af referencekursen eller det år, hvor proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud forventes ophævet i henhold til forordning (EF) nr. 1467/97, alt efter hvad der indtræffer sidst, og indtil udgangen af tilpasningsperioden.

Artikel 8

Sikkerhedsforanstaltning vedrørende underskudsmodstandsdygtighed

1. Referencekursen skal sikre, at den finanspolitiske tilpasning fortsætter, når det er nødvendigt, indtil den pågældende medlemsstat når et underskudsniveau, der omfatter en fælles strukturel modstandsdygtighedsmargen på 1,5 % af BNP i forhold til referenceværdien for underskud på 3 % af BNP.
2. Den årlige forbedring af den strukturelle primære saldo for at opnå den krævede margen skal være 0,4 procentpoint af BNP, som nedsættes til 0,25 procentpoint af BNP i tilfælde af forlængelse af tilpasningsperioden omhandlet i artikel 14.

Artikel 9

Forudgående vejledning fra Kommissionen

1. Senest den 15. januar i det år, hvor medlemsstaterne skal forelægge deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag i henhold til artikel 11, eller inden for tre uger efter medlemsstatens anmodning om at forelægge en revideret plan i henhold til artikel 15 meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg:
 - a) den underliggende ramme for mellemfristede fremskrivninger af den offentlige gæld og resultatet heraf

- b) sine makroøkonomiske prognoser og antagelser
 - c) referencekursen, hvis dette er påkrævet i henhold til artikel 5, eller de tekniske oplysninger, hvis en medlemsstat har anmodet herom i henhold til nærværende artikels stk. 3, og den tilsvarende strukturelle primære saldo, herunder regnearksmodeller og andre relevante oplysninger, som er nødvendige for at sikre fuld replikabilitet heraf.
2. I løbet af måneden forud for den frist, inden for hvilken Kommissionen skal meddele en medlemsstat forudgående vejledning som omhandlet i denne artikels stk. 1, kan medlemsstaten anmode om en teknisk udveksling med Kommissionen. En sådan teknisk udveksling giver mulighed for at drøfte de seneste tilgængelige statistiske oplysninger og de økonomiske og finanspolitiske udsigter for den pågældende medlemsstat.
3. For de medlemsstater, hvis offentlige underskud ikke overstiger 3 % af BNP, og hvis offentlige gæld ikke overstiger 60 % af BNP, meddeler Kommissionen på anmodning af en medlemsstat tekniske oplysninger om den strukturelle primære saldo, der er nødvendig for at sikre, at det samlede underskud fastholdes under 3 % af BNP, forudsat at der ikke træffes yderligere politiske foranstaltninger på mellemlang og lang sigt, og angiver, om det indebærer finanspolitiske tilpasningsbehov. Sådanne tekniske oplysninger skal også være i overensstemmelse med den sikkerhedsforanstaltning vedrørende underskudsmodstandsdygtighed, der er omhandlet i artikel 8.

Artikel 10
Troværdighedsvurdering

1. Ved vurderingen af troværdigheden af, hvorvidt en medlemsstats forventede offentlige gældskvote er på en nedadgående kurs eller forbliver på et forsvarligt niveau, anvender Kommissionen en reproducerbar, forudsigelig og gennemsigtig metode baseret på følgende betingelser:
 - a) Den offentlige gældskvote falder eller forbliver på et forsvarligt niveau i henhold til de deterministiske scenarier i Kommissionens ramme for mellemfristede fremskrivninger af den offentlige gæld.
 - b) Risikoen for, at den offentlige gældskvote ikke falder i fem år efter tilpasningsperioden for den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, er tilstrækkelig lav, hvilket vurderes på grundlag af Kommissionens gældsholdbarhedsanalyse.
2. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan opfordre Kommissionen til at fremlægge sin metode i forbindelse med den økonomiske dialog omhandlet i artikel 28.
3. Kommissionen offentliggør sin troværdighedsvurdering og de regnearksmodeller, der indeholder de underliggende data, samt andre relevante oplysninger for at sikre replikabiliteten af resultaterne på tidspunktet for forelæggelsen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i henhold til artikel 11.

Kapitel IV

Nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

Artikel 11

Forelæggelse af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. Hver medlemsstat forelægger senest den 30. april i den gældende plans sidste år Rådet og Kommissionen en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. En medlemsstat og Kommissionen kan om nødvendigt aftale at forlænge denne frist med et rimeligt tidsrum.
2. En medlemsstat kan anmode den relevante uafhængige finanspolitiske institution om at afgive en udtalelse om den makroøkonomiske prognose og de makroøkonomiske antagelser, der ligger til grund for nettoudgiftskursen, idet den giver den uafhængige finanspolitiske institution tilstrækkelig tid til at udarbejde sin udtalelse.

Fra den ... [otte år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] afgiver de relevante uafhængige finanspolitiske institutioner disse udtalelser, forudsat at de har opbygget tilstrækkelig kapacitet. Hvis en uafhængig finanspolitisk institution ikke afgiver udtalelse inden for en rimelig frist, forhindrer det ikke en medlemsstat i at forelægge sin nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. Hvis der foreligger en udtalelse fra den uafhængige finanspolitiske institution, vedlægges den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der forelægges Kommissionen.

3. Inden forelæggelsen af sin nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag gennemfører hver medlemsstat i overensstemmelse med sin nationale retlige ramme en høring af civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter, regionale myndigheder og andre relevante interessenter.
4. Inden forelæggelsen af sin nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag kan hver medlemsstat drøfte udkastet til national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag med det nationale parlament i overensstemmelse med sin nationale retlige ramme.
5. Hver medlemsstat offentliggør sin nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag efter dens forelæggelse for Rådet og Kommissionen.

Artikel 12

Teknisk dialog

Forud for forelæggelsen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag fører hver medlemsstat en teknisk dialog med Kommissionen for at sikre, at den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag er i overensstemmelse med artikel 13 og 15.

Artikel 13

Krav til nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

En national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal:

- a) indeholde en nettoudgiftskurs samt de underliggende makroøkonomiske antagelser og de planlagte finans- og strukturpolitiske tiltag med henblik på at påvise opfyldelse af de finanspolitiske krav i artikel 16, stk. 2 og 3
- b) omfatte den referencekurs eller de tekniske oplysninger, som Kommissionen meddeler i henhold til henholdsvis artikel 5 eller artikel 9, stk. 3; hvis den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag indeholder en nettoudgiftskurs, der er højere end referencekursen meddelt af Kommissionen i henhold til artikel 5, fremsætter den pågældende medlemsstat i sin plan solide og datadrevne økonomiske argumenter til begrundelse af denne forskel
- c) indeholde en redegørelse for, hvordan den pågældende medlemsstat vil sikre, at gennemførelsen af reformer og investeringer reagerer på de vigtigste udfordringer, der er identificeret inden for rammerne af det europæiske semester, navnlig i de landespecifikke henstillinger, og hvordan denne medlemsstat vil håndtere følgende af Unionens fælles prioriteter:
 - i) en retfærdig, grøn og digital omstilling, herunder klimamålene i forordning (EU) 2021/1119

- ii) social og økonomisk modstandsdygtighed, herunder den europæiske søjle for sociale rettigheder
 - iii) energisikkerhed, og
 - iv) om nødvendigt opbygning af forsvarskapacitet
- d) indeholde en beskrivelse af den foranstaltning, som den pågældende medlemsstat vil træffe for at efterkomme de landespecifikke henstillinger rettet til den, der er relevante for proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i henhold til forordning (EU) nr. 1176/2011, samt i givet fald advarsler fra Kommissionen eller henstillinger fra Rådet i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF
- e) hvor det er relevant, indeholde en redegørelse for, hvordan den pågældende medlemsstat vil sikre, at der gennemføres et sæt relevante reformer og investeringer som omhandlet i artikel 14, der ligger til grund for en forlængelse af medlemsstatens tilpasningsperiode med op til tre år
- f) omfatte virkningen af de reformer og investeringer, som den pågældende medlemsstat allerede har gennemført, idet der lægges særlig vægt på indvirkningen på finanspolitisk holdbarhed gennem fremtidige offentlige indtægter og udgifter og fremtidig potentiel vækst på grundlag af solid og datadrevet økonomisk dokumentation
- g) indeholde oplysninger om:
 - i) de vigtigste makroøkonomiske og budgetmæssige antagelser
 - ii) implicitte forpligtelser og eventualforpligtelser

- iii) de forventede virkninger af reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden
- iv) det forventede niveau for nationalt finansierede offentlige investeringer i hele den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag
- v) behov for offentlige investeringer, herunder dem, der vedrører Unionens fælles prioriteter omhandlet i denne artikels litra c)
- vi) høringerne af de nationale parlamenter og den høring, der er omhandlet i artikel 11
- vii) sammenhængen og, hvor det er relevant, komplementariteten med fondene under samhørighedspolitikken samt genopretnings- og resiliensplanen for den pågældende medlemsstat i den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten i henhold til forordning (EU) 2021/241 er operationel.

Artikel 14

Kriterier for forlængelse af tilpasningsperioden

1. Hvis en medlemsstat giver tilsagn om at gennemføre et sæt relevante reformer og investeringer i overensstemmelse med kriterierne i stk. 2, kan tilpasningsperioden forlænges med op til tre år.

2. Det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, skal i almindelighed samlet set opfylde følgende kriterier:
- a) På grundlag af troværdige og forsigtige antagelser indebærer det en forbedring af potentialet til vækst og modstandsdygtighed i den pågældende medlemsstats økonomi på en bæredygtig måde.
 - b) Det støtter finanspolitisk holdbarhed med en strukturel forbedring af de offentlige finanser på mellemlang sigt såsom reduktion af de offentlige udgifters andel af BNP eller forøgelse af de offentlige indtægters andel af BNP.
 - c) Det understøtter Unionens fælles prioriteter omhandlet i artikel 13, litra c).
 - d) Det efterkommer de relevante landespecifikke henstillinger, der er rettet til den pågældende medlemsstat, herunder eventuelle henstillinger udstedt inden for rammerne af proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer.
 - e) Det sikrer, at det planlagte overordnede niveau af nationalt finansierede offentlige investeringer i løbet af den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, ikke er lavere end det mellemfristede niveau forud for nævnte periode, idet der tages hensyn til omfanget og alvoren af de landespecifikke udfordringer.

3. Hvert af de reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, skal være tilstrækkeligt detaljerede, frontloadede, tidsbundne og verificerbare og skal opfylde følgende kriterier:
- a) Beskrivelsen af reform- og investeringstilsagnene skal være klar og give Kommissionen mulighed for at vurdere dem i forhold til kriterierne i stk. 2.
 - b) Reformerne skal gennemføres inden for den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.
 - c) Der skal opnås betydelig fremgang i gennemførelsen af investeringerne ved udgangen af tilpasningsperioden.
 - d) Beskrivelsen af reformerne og investeringerne skal, hvor det er relevant, omfatte indikatorer, der gør det muligt at vurdere deres gennemførelse og overvågning.
4. Det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden skal være i overensstemmelse med de tilsagn, der er givet i den godkendte genopretnings- og resiliensplan for den pågældende medlemsstat, i den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten i henhold til forordning (EU) 2021/241 er operationel, og den partnerskabsaftale, der er indgået i henhold til den flerårige finansielle ramme med den pågældende medlemsstat.

Artikel 15

Revision af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. Senest 12 måneder inden udløbet af den nuværende nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag kan en medlemsstat anmode om at forelægge en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag for Kommissionen inden udgangen af den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, hvis der er objektive omstændigheder, der forhindrer dens gennemførelse inden for denne periode. I så fald skal den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag dække perioden frem til udgangen af planens oprindelige periode.
2. I tilfælde af en nyudnævnt regering kan en medlemsstat forelægge en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der dækker en ny periode på fire eller fem år afhængigt af den normale varighed af dens valgperiode.
3. En medlemsstat kan anmode den relevante uafhængige finanspolitiske institution om at afgive en udtalelse om den makroøkonomiske prognose og de makroøkonomiske antagelser, der ligger til grund for nettoudgiftskursen, idet den giver den uafhængige finanspolitiske institution tilstrækkelig tid til at udarbejde sin udtalelse.

Fra den ... [otte år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden] afgiver de relevante uafhængige finanspolitiske institutioner disse udtalelser, forudsat at de har opbygget tilstrækkelig kapacitet. Hvis en uafhængig finanspolitisk institution ikke afgiver udtalelse inden for en rimelig frist, forhindrer det ikke en medlemsstat i at forelægge sin reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. Hvis der foreligger en udtalelse fra den uafhængige finanspolitiske institution, vedlægges den den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der forelægges Kommissionen.

4. Med henblik på en medlemsstats udarbejdelse af en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i henhold til stk. 1 eller 2 meddeler Kommissionen den pågældende medlemsstat og Det Økonomiske og Finansielle Udvalg en ny referencekurs eller, efter anmodning fra den pågældende medlemsstat, nye tekniske oplysninger.
5. Den nye referencekurs må under hensyntagen til den pågældende medlemsstats hidtidige tilpasning eller manglen herpå ikke tillade, at den finanspolitiske tilpasningsindsats udskydes, og må som hovedregel ikke føre til, at der ydes en ringere finanspolitisk tilpasningsindsats.
6. Artikel 12, 13, 14 og 16-20 finder anvendelse, hvis der forelægges en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

7. Hvor det er relevant, vurderer Kommissionen navnlig, om den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal give anledning til eller fortsat giver anledning til en forlængelse af tilpasningsperioden. Kommissionens vurdering tager hensyn til gennemførelsen af det sæt af reform- og investeringstilsagn i den oprindelige nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, der ligger til grund for forlængelsen, og ændringer i udfordringerne relateret til offentlig gæld i henhold til den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 16

Kommissionens vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. Kommissionen foretager en vurdering af hver national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag inden for seks uger efter forelæggelsen. Den pågældende medlemsstat og Kommissionen kan om nødvendigt aftale at forlænge denne frist, som hovedregel med op til to uger.
2. Ved vurderingen af en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag undersøger Kommissionen for hver medlemsstat, om nettoudgiftskursen opfylder kravene om at bringe eller fastholde den offentlige gæld på en troværdig nedadgående kurs ved udgangen af tilpasningsperioden eller om den forbliver på et forsvarligt niveau under 60 % af BNP og om den bringer og fastholder det offentlige underskud under 3 % af BNP på mellemlang sigt.

3. Ved vurderingen af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag undersøger Kommissionen for de medlemsstater, der har fået meddelt en referencekurs, om deres nettoudgiftskurs opfylder kravene i artikel 6, 7 og 8.
4. Kommissionen undersøger for alle medlemsstater, om deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag opfylder kravene i artikel 13.
5. Kommissionen undersøger for den pågældende medlemsstat, om sættet af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden, overholder artikel 14.

Artikel 17

Rådets godkendelse af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

1. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen vedtager Rådet en henstilling, hvori det fastsætter en medlemsstats nettoudgiftskurs og, hvor det er relevant, godkender det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden i den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag. Denne henstilling fra Rådet vedtages som hovedregel senest seks uger efter vedtagelsen af Kommissionens henstilling.

2. Hvis den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag udgør den korrigerende handlingsplan til korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, jf. artikel 31, godkender Rådet i sin henstilling ligeledes de reformer og investeringer, der er nødvendige for at korrigere ubalancerne.

Artikel 18

Rådets henstilling om revision af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

Finder Rådet, at en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ikke opfylder kravene i artikel 16, stk. 2, 3 og 5, idet der tages hensyn til Kommissionens vurdering, henstiller det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, at den pågældende medlemsstat forelægger en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.

Artikel 19

Henstilling fra Rådet i tilfælde af manglende opfyldelse fra en medlemsstats side

På grundlag af en henstilling fra Kommissionen retter Rådet en henstilling til en medlemsstat om, at den referencekurs, som Kommissionen har meddelt, som hovedregel skal udgøre den pågældende medlemsstats nettoudgiftskurs, hvis:

- a) den pågældende medlemsstat inden for en måned efter Rådets henstilling som omhandlet i artikel 18 ikke har forelagt en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag

- b) Rådet finder, at den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ikke opfylder kravene i artikel 16, stk. 2, 3 og 5, med behørig begrundelse for sin holdning
- c) medlemsstaten ikke har forelagt sin første nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag eller en ny national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i det sidste år, der er omfattet af den gældende nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1.

I den situation, der er omhandlet i første afsnit, litra a), kan den pågældende medlemsstat og Kommissionen aftale at forlænge fristen som hovedregel med op til én måned.

Artikel 20

En medlemsstats manglende opfyldelse af de investerings- og reformtilsagn, der ligger til grund for en forlængelse af dens tilpasningsperiode

Såfremt en medlemsstat er blevet indrømmet en forlængelse af tilpasningsperioden, men ikke på tilfredsstillende vis opfylder det sæt af reform- og investeringstilsagn, der ligger til grund for forlængelsen som omhandlet i artikel 14, kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen og i overensstemmelse med artikel 29 fremsætte en henstilling om en revideret nettoudgiftskurs med en kortere tilpasningsperiode, medmindre der er objektive omstændigheder, som forhindrer gennemførelse inden for den oprindelige frist.

Kapitel V

Gennemførelse af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag

Artikel 21

Årlig statusrapport

1. Hver medlemsstat forelægger senest den 30. april hvert år Kommissionen en årlig statusrapport.
2. Den årlige statusrapport skal navnlig indeholde oplysninger om fremskridtene med gennemførelsen af nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, gennemførelsen af de bredere reformer og investeringer inden for rammerne af det europæiske semester samt, hvor det er relevant, gennemførelsen af det sæt af reformer og investeringer, der ligger til grund for en forlængelse af tilpasningsperioden.
3. Hver medlemsstat offentliggør sin årlige statusrapport.
4. Kommissionen anvender de oplysninger, som medlemsstaterne har givet i deres årlige statusrapporter, sammen med andre relevante oplysninger med det formål at afgive den vurdering, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1. Kommissionens vurdering offentliggøres.

5. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med deres nationale retlige rammer drøfte statusrapporten i deres nationale parlamenter og med civilsamfundet, arbejdsmarkedets parter og relevante interessenter.

Artikel 22

Kommissionens overvågning

1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag og navnlig nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet og de reformer og investeringer, der ligger til grund for forlængelsen af tilpasningsperioden.
2. Kommissionen opretter en kontrolkonto med henblik på at følge kumulative opadgående og nedadgående afvigelser i de konstaterede nettoudgifter i forhold til nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, som justeres efter Rådets godkendelse af en ny national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag.
3. Når den pågældende medlemsstats konstaterede nettoudgifter i et givet år ligger over den nettoudgiftskurs, der er fastsat af Rådet, registreres dette som en debetpost på den pågældende kontrolkonto.
4. Når den pågældende medlemsstats konstaterede nettoudgifter i et givet år ligger under nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, registreres dette som en kreditpost på den pågældende kontrolkonto.
5. Den akkumulerede saldo på kontrolkontoen er summen af de årlige debet- og kreditposter, der er omhandlet i stk. 3 og 4. Den udtrykkes som en procent af BNP.

6. Debet- og kreditposter registreres årligt på grundlag af endelige data.
7. Hvis Rådet har vedtaget en henstilling i henhold til artikel 25 eller 26, registrerer den pågældende medlemsstats kontrolkonto ikke afvigelser.

Artikel 23

De uafhængige finanspolitiske institutioners rolle

1. Medlemsstaterne kan anmode den relevante uafhængige finanspolitiske institution, jf. artikel 8a i direktiv 2011/85/EU, om at foretage en vurdering af, hvorvidt de endelige budgetdata, der indberettes i den årlige statusrapport, stemmer overens med nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet.
2. Hvor det er relevant, kan medlemsstaterne anmode den relevante uafhængige finanspolitiske institution om at analysere de forhold, der ligger til grund for en afvigelse fra nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet. En sådan analyse er ikkebindende og supplerer Kommissionens analyse.

Artikel 24

Det Europæiske Finanspolitiske Råd

1. Det Europæiske Finanspolitiske Råd, der er oprettet ved Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1937²³, rådgiver om udøvelsen af Kommissionens og Rådets opgaver som led i den multilaterale budgetovervågning, jf. artikel 121, 126 og 136 i TEUF.

²³ Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1937 af 21. oktober 2015 om oprettelse af et uafhængigt rådgivende europæisk finanspolitisk råd (EUT L 282 af 28.10.2015, s. 37).

2. Under udførelsen af sine opgaver nyder Det Europæiske Finanspolitiske Råd fuldstændig uafhængighed i udøvelsen af sine funktioner, og det udfører sine opgaver upartisk og udelukkende i hele Unionens interesse. Det må ikke søge eller modtage instrukser fra nogen medlemsstats regering, Unionens institutioner eller organer eller fra noget andet offentligt eller privat organ.
3. Med henblik på stk. 1 omfatter Det Europæiske Finanspolitiske Råds opgaver:
 - a) at give en rettidig efterfølgende evaluering af gennemførelsen af Unionens ramme for finanspolitisk styring
 - b) at rådgive om den finanspolitiske kurs for euroområdet som helhed samt om den finanspolitiske kurs, som er hensigtsmæssig på nationalt plan, og som samtidig er i overensstemmelse hermed, inden for rammerne af reglerne i stabilitets- og vækstpakten
 - c) efter anmodning fra Kommissionen eller Rådet at rådgive om gennemførelsen af stabilitets- og vækstpakten, herunder om forlængelse af den generelle undtagelsesklausul i overensstemmelse med denne forordnings artikel 25, stk. 3
 - d) at arbejde tæt sammen med uafhængige finanspolitiske institutioner som omhandlet i artikel 8a i direktiv 2011/85/EU med henblik på at fremme udveksling af bedste praksis
 - e) at fremsætte forslag til den fremtidige udvikling af den finanspolitiske ramme.
4. Det Europæiske Finanspolitiske Råd består af en formand og fire medlemmer.

5. Formanden for og medlemmerne af Det Europæiske Finanspolitiske Råd udvælges og udpeges af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet og Rådet, efter en gennemsigtig proces og på grundlag af dokumenteret analytisk erfaring og dokumenterede analytiske kompetencer inden for analyse af offentlige finanser og inden for makroøkonomi. Formanden for og medlemmerne af Det Europæiske Finanspolitiske Råd udpeges for en periode på tre år med mulighed for én fornyelse for en yderligere periode på tre år.
6. Det Europæiske Finanspolitiske Råd fastsætter selv sin forretningsorden.
7. Det Europæiske Finanspolitiske Råd aflægger én gang om året rapport om sine aktiviteter til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Alle rapporter og al rådgivning fra Det Europæiske Finanspolitiske Råd offentliggøres.

Artikel 25

Generel undtagelsesklausul

1. Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, der er baseret på dens analyse, som hovedregel inden for fire uger vedtage en henstilling, hvori det giver medlemsstaterne tilladelse til at afvige fra deres nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet i tilfælde af et alvorligt økonomisk tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed, forudsat at dette ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Rådet tidsbegrænser en sådan afvigelse til ét år.

2. Så længe det alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed varer ved, fortsætter Kommissionen med at overvåge gældsholdbarheden og sikre politisk samordning samt et sammenhængende policymiks, der tager hensyn til euroområde- og EU-dimensionen.
3. Rådet kan på grundlag af en henstilling fra Kommissionen forlænge den periode, hvor medlemsstaterne kan afvige fra deres nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet, forudsat at det alvorlige økonomiske tilbageslag i euroområdet eller i Unionen som helhed varer ved. Det Europæiske Finanspolitiske Råd afgiver udtalelse om forlængelse af den generelle undtagelsesklausul. Der kan indrømmes flere forlængelser. Hver forlængelse må imidlertid være på op til ét år.

Artikel 26

National undtagelsesklausul

1. Rådet kan efter anmodning fra en medlemsstat og på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, der er baseret på dens analyse, inden for fire uger efter henstillingen fra Kommissionen vedtage en henstilling, hvori det giver en medlemsstat tilladelse til at afvige fra sin nettoudgiftskurs som fastsat af Rådet, hvis exceptionelle omstændigheder, der ligger uden for medlemsstatens kontrol, har stor indvirkning på dens offentlige finanser, forudsat at en sådan afvigelse ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt. Rådet tidsbegrænser en sådan afvigelse.

2. Rådet kan efter anmodning fra den pågældende medlemsstat og på grundlag af en henstilling fra Kommissionen forlænge den periode, hvor medlemsstaten kan afvige fra nettoudgiftskursen som fastsat af Rådet, forudsat at de exceptionelle omstændigheder varer ved. Der kan indrømmes flere forlængelser. Hver forlængelse må imidlertid være på op til ét år.

Kapitel VI

Gennemsigtighed og ansvarlighed

Artikel 27

Europa-Parlamentets rolle

1. Europa-Parlamentet inddrages på en regelmæssig og struktureret måde i det europæiske semester med henblik på at øge gennemsigtigheden, ansvarligheden og ejerskabet i forbindelse med de afgørelser, der træffes, navnlig gennem de økonomiske dialoger, der er omhandlet i artikel 28.
2. Kommissionen sender Europa-Parlamentet de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, som medlemsstaterne har forelagt. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet om sin samlede vurdering af disse nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan gennem den økonomiske dialog, der er omhandlet i artikel 28, anmode Kommissionen om at give møde for sig. Ved sådanne lejligheder kan Kommissionen opfordres til at forelægge sin vurdering af de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag.
3. Formanden for Rådet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om resultaterne af den multilaterale overvågning i henhold til denne forordning.

4. Formanden for Rådet og Kommissionen medtager resultaterne af den multilaterale overvågning, der gennemføres i henhold til denne forordning, i de rapporter, som de aflægger til Europa-Parlamentet.
5. Eurogruppens formand aflægger hvert år rapport til Europa-Parlamentet om udviklingen inden for multilateral overvågning vedrørende euroområdet.
6. Kommissionen udarbejder og forelægger som minimum følgende oplysninger for Rådet og stiller dem til rådighed for Europa-Parlamentet uden unødigt ophold:
 - a) gældsholdbarhedsvurderinger og metodiske rammer herfor, når de er offentliggjort
 - b) de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, som medlemsstaterne har forelagt, herunder referencekurserne og nettoudgiftskurserne og eventuelle revisioner heraf
 - c) de årlige statusrapporter, som medlemsstaterne har forelagt
 - d) Kommissionens vurderinger og henstillinger til Rådet i henhold til denne forordnings artikel 17-20
 - e) hvor det er relevant, Kommissionens analyse af den økonomiske og sociale udvikling, der offentliggøres som led i det europæiske semester

- f) advarsler fra Kommissionen i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF
 - g) i tilfælde af aktivering af undtagelsesklausulerne i henhold til denne forordnings artikel 25 eller 26 Kommissionens analyse, hvori det fastslås, at den finanspolitiske holdbarhed ikke vil være i fare på mellemlang sigt.
7. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan mindst to gange årligt opfordre Kommissionen til at fremlægge oplysninger om resultaterne af den multilaterale overvågning i den økonomiske dialog omhandlet i denne forordnings artikel 28.

Artikel 28

Økonomisk dialog

1. For at fremme dialogen mellem EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, kan Europa-Parlamentet opfordre Rådets formand, Kommissionen og, hvor det er relevant, Det Europæiske Råds formand eller Eurogruppens formand til at give møde for Europa-Parlamentet med henblik på at drøfte den politiske vejledning, som Kommissionen retter til medlemsstaterne, Det Europæiske Råds konklusioner og resultaterne af den multilaterale overvågning i henhold til denne forordning.
2. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, Udvalget for Økonomisk Politik, Beskæftigelsesudvalget og Udvalget for Social Beskyttelse høres inden for rammerne af det europæiske semester, hvor det er relevant.

3. Relevante interessenter, navnlig de nationale parlamenter og arbejdsmarkedets parter, inddrages inden for rammerne af det europæiske semester i de væsentligste politiske spørgsmål, hvor det er relevant, i overensstemmelse med bestemmelserne i TEUF og de nationale retlige og politiske ordninger.
4. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan opfordre Rådets formand, Kommissionen og, hvor det er relevant, Det Europæiske Råds formand eller Eurogruppens formand til at drøfte de nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag samt de øvrige oplysninger, der er anført i artikel 27, stk. 6.
5. I overensstemmelse med artikel 121, stk. 5, i TEUF aflægger formanden for Rådet og Kommissionen og, hvor det er relevant, formanden for Eurogruppen hvert år rapport til Europa-Parlamentet og Det Europæiske Råd om resultaterne af den multilaterale overvågning.

Artikel 29

"Følg eller forklar"-reglen

Det forventes, at Rådet som hovedregel følger Kommissionens henstillinger og forslag og i modsat fald fremkommer med en offentlig redegørelse for sin holdning.

Artikel 30

Dialog med en medlemsstat

Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en henstilling fra Rådet i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF, at deltage i en udveksling af synspunkter.

Kapitel VII

Samspil med forordning (EU) nr. 1176/2011

Artikel 31

Samspil med proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer

1. Den utilfredsstillende gennemførelse som vurderet i overensstemmelse med denne forordnings artikel 21 af de reformer og investeringer, der indgår i en medlemsstats nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, og som er relevante for makroøkonomiske ubalancer, tages i betragtning:
 - a) af Kommissionen, når den foretager dybdegående undersøgelser i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011, og
 - b) af Rådet og Kommissionen med henblik på deres respektive henstillinger, når det overvejes, om det skal fastslås, at der består en uforholdsmæssigt stor ubalance, og henstilles til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011.

Kommissionen tager hensyn til alle oplysninger, som den pågældende medlemsstat anser for relevante.

2. En medlemsstat, over for hvilken der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011, forelægger en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 15. Den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal følge den henstilling fra Rådet, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011. Forelæggelsen af den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag skal godkendes af Rådet i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17-20. Den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag gøres til genstand for en vurdering i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 16.
3. Forelægger en medlemsstat en revideret national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag i henhold til denne artikels stk. 2, udgør denne reviderede plan den korrigerende handlingsplan, der er påkrævet i henhold til artikel 8, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1176/2011, og den omfatter de specifikke politiske foranstaltninger, som denne medlemsstat har gennemført eller har til hensigt at gennemføre, og indeholder en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger.
4. Rådet vurderer i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1176/2011 på grundlag af en rapport fra Kommissionen den reviderede nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag inden for to måneder efter forelæggelsen af planen. Overvågningen og vurderingen af gennemførelsen af den reviderede plan sker i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 22 samt artikel 9 og 10 i forordning (EU) nr. 1176/2011.

Kapitel VIII

Samspil med forordning (EU) nr. 472/2013

Artikel 32

Samspil med proceduren for skærpet overvågning

1. Uanset denne forordnings artikel 11 og 21 er en medlemsstat ikke forpligtet til at forelægge en national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag eller en årlig statusrapport, hvis den er underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013²⁴.
2. Hvis en medlemsstat har en aktiv national mellemfristet plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, og denne medlemsstat bliver underlagt et makroøkonomisk tilpasningsprogram i henhold til artikel 7 i forordning (EU) nr. 472/2013, tages der hensyn til den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag ved udformningen af det makroøkonomiske tilpasningsprogram.

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 472/2013 af 21. maj 2013 om skærpelse af den økonomiske og budgetmæssige overvågning af medlemsstater i euroområdet, der har eller er truet af alvorlige vanskeligheder med hensyn til deres finansielle stabilitet (EUT L 140 af 27.5.2013, s. 1).

Kapitel IX

Fælles bestemmelser

Artikel 33

Dialog med medlemsstaterne

Kommissionen sikrer en løbende dialog med medlemsstaterne. I den forbindelse gennemfører Kommissionen navnlig missioner med det formål at vurdere den aktuelle økonomiske situation i den pågældende medlemsstat og identificere eventuelle risici eller vanskeligheder i forbindelse med overholdelsen af denne forordning. Med henblik på dialogen kan Kommissionen høre relevante interessenter i den pågældende medlemsstat.

Artikel 34

Overvågningsmissioner

1. Kommission kan foretage overvågningsmissioner i medlemsstater, der er genstand for henstillinger udstedt i henhold til artikel 121, stk. 4, i TEUF.
2. Når den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, der har euroen som valuta, eller en medlemsstat, der deltager i valutakursmekanismen i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ERM II) som oprettet ved Det Europæiske Råds Resolution af 16. juni 1997²⁵, kan Kommissionen, hvor det er relevant, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i disse overvågningsmissioner.

²⁵ EFT C 236 af 2.8.1997, s. 5.

Artikel 35

Rapport

1. Kommissionen offentliggør senest den 31. december 2030 og derefter hvert femte år en rapport om anvendelsen af denne forordning, som, hvor det er relevant, ledsages af et forslag om ændring af denne forordning.
2. I den i stk. 1 omhandlede rapport foretages en evaluering af:
 - a) denne forordnings effektivitet med hensyn til at nå sine mål som fastsat i artikel 1
 - b) fremskridtene med at sikre en tættere samordning af de økonomiske politikker og en varig konvergens mellem medlemsstaternes økonomiske resultater.
3. Rapporten sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 36

Overgangsbestemmelser

1. For de første nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag finder følgende bestemmelser anvendelse:
 - a) Uanset artikel 9, stk. 1, giver Kommissionen de pågældende medlemsstater forudgående vejledning senest den 21. juni 2024 på grundlag af Kommissionens seneste prognose, og medlemsstaterne forelægger deres nationale mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag senest den 20. september 2024 i overensstemmelse med artikel 11, medmindre medlemsstaten og Kommissionen bliver enige om at forlænge fristen med en rimelig periode.

- b) Uanset artikel 9, stk. 2, kan medlemsstaterne anmode om en teknisk udveksling med Kommissionen i løbet af måneden forud for den 21. juni 2024.
- c) Uanset artikel 11, stk. 3, kan medlemsstaterne gennemføre en offentlig høring af arbejdsmarkedets parter, regionale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og andre relevante nationale interessenter i overensstemmelse med principperne i artikel 11 med passende frister.
- d) I den periode, hvor genopretnings- og resiliensfaciliteten er operationel, tages der hensyn til forpligtelserne i den godkendte genopretnings- og resiliensplan for den pågældende medlemsstat med henblik på en forlængelse af tilpasningsperioden i overensstemmelse med artikel 14, forudsat at genopretnings- og resiliensplanen indeholder væsentlige reformer og investeringer, der har til formål at forbedre den finanspolitiske holdbarhed og øge økonomiens vækstopotentiale, og at den pågældende medlemsstat giver tilsagn om at fortsætte reformindsatsen i den resterende del af den periode, der er omfattet af den nationale mellemfristede plan for finans- og strukturpolitiske tiltag, samt opretholde de nationalt finansierede investeringsniveauer, der i gennemsnit er realiseret i løbet af den periode, der er omfattet af genopretnings- og resiliensplanen.

- e) Hvis en medlemsstat anmoder om en undtagelse fra den sikkerhedsforanstaltning mod udskydelse, som er omhandlet i artikel 6, litra c), tages der hensyn til projekter, der støttes med lån fra genopretnings- og resiliensfaciliteten, samt national medfinansiering af programmer, der finansieres af Unionen i 2025 og 2026, forudsat at en sådan undtagelse ikke er til fare for den finanspolitiske holdbarhed på mellemlang sigt.
- f) I erkendelse af den ekstraordinære indvirkning af de seneste økonomiske chok og den aktuelle usikkerhed på skønnene over den potentielle vækst kan medlemsstaterne anvende tidsserier, som er mere stabile end dem, der følger af den i fællesskab aftalte metode, forudsat at en sådan anvendelse er behørigt begrundet i økonomiske argumenter, og at den akkumulerede vækst i fremskrivningsperioden stort set opretholdes i overensstemmelse med resultaterne af denne metode.

2. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2028 Europa-Parlamentet og Rådet sine foreløbige resultater vedrørende anvendelsen af denne forordning.

Artikel 37
Ophævelse af forordning (EF) nr. 1466/97

Forordning (EF) nr. 1466/97 ophæves.

Artikel 38
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand